

virkelig obligatorisk Landskontrol med Kødet, og der er slet ikke Tvivl om, at der ikke bliver Fred eller Ro om dette Spørgsmaal, før vi faar indført en saadan virkelig omfatende og ensartet Landskødkontrol. Det er absolut nødvendigt, men det er ikke saa let paa een Gang at faa gennemført saa stort et Krav.

Det foreliggende Lovforslag indeholder en i sanitær Henseende god Bestemmelse, som ikke fandtes i de tidligere Lovforslag, nemlig den, at Forhandling af Kød og Pølser og den Slags Varer ikke maa foregaa paa aabne Pladser og Torve. Efterhaanden vil vel nok de fleste Købstadkommuner indrette Salgshaller, i hvilke Handel med Fødevarer kan foregaa, saaledes at det bliver muligt at komme helt bort fra Salg af Fødevarer paa aabne Pladser. I Øjeblikket finder dette jo Sted i udstrakt Grad, men det er meget ønskeligt at faa indført Forbud derimod. Dette vil ogsaa kun være retfærdigt overfor Byernes handlende, som har deres faste Butikker, til hvilke Sundhedsautoriteterne stiller meget store Fordringer i Retning af Flisebelægning, Beklædning af Vægge og Gulve, som kan spules og holdes tilstrækkelig rene. Der er ikke megen Mening i, at alle mulige Folk ukontrolleret skal kunne stille sig op paa Torve og Pladser, hvor Smuds og Snavs ryger omkring i Luften, og paaføre de handlende, til hvem det stilles saa strenge Krav, en meningsløs Konkurrence, saa det er kun retfærdigt, naar man søger at gennemføre en Bestemmelse som den foreslaaede.

Foreløbig vil jeg paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at man, nu da vi beskæftiger os med dette Spørgsmaal for tredje Gang — alle gode Gange tre, siger man —, har faaet større Forstaaelse af Spørgsmaalet end tidligere, saa man kan naa til en forsvarelig Løsning, som i hvert Tilfælde kan gælde, indtil man naar Idealet, og at man maa møde mere god Villie fra alle Sider til at naa et saadant Resultat, end Tilfældet tidligere har været, naar der har været Tale om dette Spørgsmaal. Forslaget vil vel sægtens komme i Udvalg, og det vil jo være ønskeligt, om man der kan naa til et virkeligt Resultat, en Lov, der kan afløse Loven af 1911, der paa adskillige Punkter er meget forældet.

Hedelund: Det var før Jul, jeg hørte Rygter om, at man paatænkte at foreslaa Ændringer i den nugældende Lov om Kød-kontrollen. Jeg fæstnede ikke paa det Tidspunkt min Opmærksomhed særlig derved, idet jeg mente, at det vel nærmest

wilde komme til at dreje sig om Ændringer af mindre væsentlig Karakter, men efterhaanden forstod jeg, at det var Ændringer af ret betydelig Rækkevidde, og det var med megen Interesse, jeg imødesaa Fremsettelsen. Nu har vi jo Resultatet for os, og den højtærede Minister har været saa elskværdig at ledsage Lovforslaget med ret omfangsrige Bemærkninger, som skal klargøre for Tingets Medlemmer Nødvendigheden af ikke blot at gaa til en Række Ændringer, men — og det er Sagens Realitet — at bryde med de nugældende Principper og lægge vor Kødkontrollovgivning ind i en helt ny Bane. Den højtærede Minister har ikke været absolut heldig med sine Argumenter i Bemærkningerne og i sin Fremsettelsestale. Skønt Ministeren ikke har formaaet at give Tingets Medlemmer en saa saglig og objektiv Fremstilling, som jeg mener er paakrævet, naar man vil bryde med aargamle Lovgivningsprincipper, skal jeg dog overfor den højtærede Minister være saa elskværdig at fremhæve som det eneste undskyldende Moment, at Ministeren har ladet sig ensidigt informere. Naar man nemlig i en bestemt Lovgivning vil indpaa nye Retningslinier — og saaledes opfatter jeg, som sagt, dette Lovforslag —, maa man efter min Mening føre Bevis for, dels at det, man vil forlade, er ubrugeligt, ikke tidsvarende eller uheldigt, og dels at det nye, man vil over til, er betydeligt bedre, og at Befolkningen kræver en saadan Kursændring.

Det, som det efter min Mening — og det tror jeg ikke, nogen vil benægte Rigtigheden af — drejer sig om i første Række, er, at man saa godt som muligt honorerer de sanitære og hygiejniske Krav, og dernæst, at Kontrollen ordnes paa den mest praktiske og økonomiske Maade, for at der ikke skal lægges større Udgifter paa Varerne end højt nødvendigt. Ser man nu paa, hvorledes den gældende Lov virker i sanitær og hygiejnisk Henseende, maa jeg sige, at jeg og mange med mig har den Opfattelse — i Modsætning til Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Simonsen —, at den i det store og hele virker tilfredsstillende, og at de med Kontrollen forbundne Udgifter er forsvarelige. Den Ordning, som vilde blive gældende, hvis det foreliggende Lovforslag blev ophøjet til Lov, vilde absolut ikke betyde det sanitære og hygiejniske Fremskridt, som den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Simonsen har gjort sig til Talsmænd for, og i hvert Fald er det givet, at Udgifterne vilde blive endog betydeligt forøget —